

В. І. Тимофієнко, В. В. Ковалинський

Зайцев Дмитро Дмитрович

ЗАЙЦЕВ Дмитро Дмитрович (1849 – після 1916) – архітектор. Акад. архітектури (1902). Навч. у С.-Петербур. АМ (1869–77), здобув звання клас. художника 2-го ступеня Працював у системі Відомства закладів імператриці Марії. Був архітектором Стрельні (нині мікрорайон у межах С.-Петербурга), Павловська (нині місто, підпорядк. С.-Петербур. міськраді), Мармур. палацу та Інж. замку в С.-Петербурзі. Використовував раціоналіст. форми т. зв. цегл. стилю. Автор низки споруд в Орлов. губ., Нововодолаз. і Лузькому пов. С.-Петербур. губ., садиби К. Ракуса-Суцєвського у с. Каліще (нині м. Сосновий Бір Ленінгр. обл.), житл. колонії для працівників чавуноливар. і мех. заводу Ф. Сан-Галлі на вул. Черняховського, № 60–62, № 75 (1879–80), вироб. споруд чавуноливар. і мех. заводу Ф. Сан-Галлі у Ліговському провулку, № 60 (1880), житл. будинку при цьому заводі у Ліговському провулку, № 64 (1880–81), притулку Введен. церкви на вул. Рузовська, № 7 (1882), лікарні Олександрів. громади сестер милосердя на вул. Бронницька, № 9 (1884–86), прибутк. будинку М. Лаврової у Заміському провулку, № 28, прибутк. будинку на 5-й Червоноармійській вул., № 5 (обидва – 1898) у С.-Петербурзі. Спроектував також гол. корпус 4-го артилерій. училища у Києві на теренах колиш. Кадет. гаю (1914, нині корпус Нац. академії оборони України).

Фотоілюстрації

Рекомендована література

1. Тимофієнко В. Зодчі України кінця 18 – початку 20 століть. К., 1999.

Бібліографічний опис:

Зайцев Дмитро Дмитрович / В. І. Тимофієнко, В. В. Ковалинський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2010. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-14526>. – Останнє поновлення : 1 січ. 2023.

2001-2024 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).